

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעים:

1. ד"ר עדי קפליוק
2. ד"ר איה פלג

נגד

שלמה אליה, עו"ד

הנתבע:

פסק דין

לפני ביהמ"ש תביעה של יורשים נגד עו"ד שאישר צוואה בגין נזקים נטענים.

כתב התביעה

1. התובעים הגישו ביום 22.5.19 כתב תביעה בו טענו כי במסגרת הליך קודם, בימ"ש נתן תוקף של פסק דין להסדר פשרה לפיו וויתרו לאחותם המנוחה (להלן: "האחות") על דירה שהורישה אמם המנוחה בכפוף להוראה חד משמעית בהסכם ולפיה בהעדר צאצאים או בעל לאחותם בעתיד - יועברו הדירה ויתרת הכספים שנותרו חזרה אליהם, בעת פטירת אחותם. התובעים טענו כי לאחר פטירת האחות התברר להם שהנתבע אישר צוואת אחותם לפיה רכושה הוקנה לעמותת "תנו לחיות לחיות" (להלן: "העמותה") ובכך גרם להם נזק בסך של 577,366 ₪.

כתב ההגנה

2. הנתבע הגיש, לאחר שביקש וקיבל ארכה, כתב הגנה ביום 2.10.19. הנתבע טען כי תקפות הצוואה שערך לא נבדקה על ידי בית המשפט שדן בהתנגדות התובעים לקיום הצוואה. עוד טען שבית המשפט שדן במחלוקות בין התובעים לעמותה לא מצא לנכון לפסוק להם ההוצאות מושא תביעה זו. עוד טען שהתביעה הוגשה בהעדר עילה ובהעדר יריבות ואין קשר סיבתי בין מעשים ו/או מחדלים המיוחסים לו ובין התרחשות הנזק שנטען כי נגרם. הנתבע טען כי כל פעולותיו נעשו בתחום ההרשאה החוקית שניתנה לו על ידי האחות.

כתב תשובה

3. התובעים הגישו ביום 30.10.19 כתב תשובה בו טענו כי טענת הנתבע כי לא היה מודע לפרטי הסכם הפשרה, בלתי סבירה בעליל ואינה מתקבלת על הדעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

הדיון הראשון

4. ביום 13.1.20 התקיים הדיון הראשון. ביהמ"ש נתן צו להגשת ראיות.

הגשת ראיות

5. התובעים הגישו ראיותיהם ביום 3.3.20. הנתבע הגיש ראיותיו לאחר שביקש וקיבל פעמיים ארכה, ביום 13.5.20.

הדיון השני

6. ביום 21.5.20 התקיים הדיון השני. החל דיון בבקשת התובעים למחוק סעיפים מתצהיר הנתבע.

הדיון השלישי

7. ביום 1.7.20 התקיים הדיון השלישי. ביהמ"ש קצב לתובעים פרק זמן להגשת כתב תביעה מתוקן.

הגשת כתב תביעה, כתב הגנה וכתב תשובה מתוקן

8. התובעים הגישו ביום 10.7.20 בקשה לתיקון כתב התביעה על מנת לצרף החלטה של ביהמ"ש לענייני משפחה. ביום 6.8.20 ביהמ"ש קיבל הבקשה תוך חיוב התובעים בהוצאות הנתבע. הנתבע הגיש כתב הגנה מתוקן ביום 26.8.20. התובעים הגישו ביום 3.9.20 כתב תשובה מתוקן.

הגשת תצהירים מתוקנים

9. התובעים הגישו תצהירי עדות ראשית מתוקנים ביום 17.9.20 והנתבע, לאחר שביקש וקיבל מספר ארכות, הגיש תצהיר מתוקן ביום 18.11.20.

הדיון הרביעי

10. ביום 28.12.20 התקיים הדיון הרביעי. ביהמ"ש קבע כי מחלק הדיון בין שאלת החבות ובין שאלת הנזק וכי תחילה יכריע בשאלת החבות. ביהמ"ש קבע סדר הנחקרים וזמני חקירה.

הדיון החמישי

11. ביום 4.3.21 התקיים הדיון החמישי. נחקרו התובעים, אביהם מר עודד קפליוק (להלן: "עודד") והנתבע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

הגשת סיכומים

12. רק ביום 18.5.21 התקבל התמליל של ישיבת שמיעת הראיות וביהמ"ש נתן צו להגשת סיכומים. התובעים, לאחר שביקשו וקיבלו ארכה, הגישו סיכומיהם ביום 13.6.21. הנתבע הגיש ביום 19.7.21 סיכומיו וביקשו למחוק קובץ אסמכתאות שצרפו התובעים לסיכומיהם. ביום 26.7.21 ביהמ"ש אישר הגשת הסיכומים משני הצדדים על אף שחרגו מהוראותיו ונתן לתובעים רשות למתן תשובה קצרה לסיכומי הנתבע. התובעים הגישו סיכומי תשובה ביום 3.8.21.

דיון והכרעה

13. על ביהמ"ש לדון ולהכריע בטענת התובעים שהנתבע חב באחריות לנזקים שנגרמו להם עקב אישור צוואת האחות.

טענות התובעים

14. התובעים טענו בכתב התביעה כי הינם אחים, וכי הם והאחות, הינם בן ובנות, לעודד ולאמם רחל קפליוק ז"ל שנפטרה בשנת 2005 (להלן: "**האם**"). האחות הלכה לעולמה ביום 1.4.13, מבלי שהתחתנה אי פעם ומבלי שהולידה ילדים.

15. בגין צוואת האם, ניהלה האחות הליך התנגדות בבית המשפט לענייני משפחה (להלן: "**התנגדות האחות**"). במסגרת ההליך הגיעו הצדדים, האחות והתובעים, להסכם פשרה, במסגרתו הם ויתרו בתנאים על חלקיהם על פי צוואת האם בדירת האם ברח' אלנקווה בתל-אביב (להלן: "**הדירה**") וכן על כספים בסך של \$ 95,000 לטובת אחותם. ויתור זה היה כפוף להוראה חד משמעית בהסכם ולפיה בהעדר צאצאים או בעל לאחות בעתיד- יועברו הדירה ויתרת הכספים שנותרו חזרה אליהם, בעת פטירתה.

16. התובעים טענו כי לאחר פטירת האחות הם פנו לרשם הירושה בבקשה למתן צו ירושה. לתדהמתם, קיבלו ביום 9.5.13, מכתב מאת הנתבע ובו הודעה על קיומה של צוואה שהותירה לכאורה האחות, צוואה נוטריונית שערך הנתבע, לפיה הזוכה היחידה ברכושה של האחות הינה העמותה, כאשר הם ואביהם, מקבלים על פי הצוואה שקל אחד בלבד, לכל אחד.

17. לטענת התובעים, תדהמתם הייתה כפולה, לנוכח העובדה שהנתבע אשר ערך את "**הצוואה**", ואף מינה עצמו ב"**צוואה**" למנהל עיזבונה של האחות- הוא גם עורך הדין אשר מונה לנהל הכספים שקיבלה האחות על פי הסכם הפשרה בין האחים ואף טיפל בהעברת חלקו בדירה של אבי התובעים לאחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

18. התובעים טענו כי מלבד התעלמותו של הנתבע מהסכם הפרשה, הנתבע ניצל את מצבה הסופני של אחותם ושהיא מרותקת למיטתה. הם טענו שהנתבע גרם לאחותם לחתום על צוואה לטובת עמותה זרה לחלוטין לאחותם שהנתבע אף מתפקד כבא כוחה, תוך שהוא מפעיל עליה מכבש לחצים כבד לשם כך.

19. התובעים טענו שביום 2.6.13 התקבלה אצל הרשם לענייני ירושה בקשה למתן צו קיום הצוואה על ידי העמותה. בבקשה צוין כי המבקשת, היא העמותה הנ"ל, מיוצגת על ידי הנתבע.

20. בתצהיר הנתבע שצורף בתמיכה לבקשה, הוא ציין כי הוא מכיר את האחות שנים וכי הצוואה נעשתה ברשות נוטריון, וזאת מבלי לציין שהוא הנוטריון שאישר את הצוואה. עובדה זו מראה שהנתבע אינו מהסס להצהיר לפני ערכאות שיפוטיות חצאי אמיתות, וזאת רק על מנת להעביר כספים מאשה חסרת ישע לעמותה אליה הוא מקורב וממנה מתפרנס.

21. התובעים הגישו כתב התנגדות לצוואה, ובעקבות הגשת ההתנגדות העביר רשם הירושה את תיק הירושה לבית המשפט לענייני משפחה בת"א, בו נדונו כל התביעות אשר עסקו בכשרותה של הצוואה (להלן: "התנגדות התובעים").

22. בפסק הדין מיום 31.3.16, הכריעה כב' השופטת זיטניצקי רקובר, כי לנוכח הסכם הפרשה אשר קיבל תוקף של פסק דין, לא הייתה רשאית האחות לצוות את רכושה לעמותה, זאת מלבד סכום של \$ 20,000 אשר על פי ההסכם הייתה זכאית לקבלו מיד.

23. בעקבות פסק הדין הגישה העמותה ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א. התובעים אשר שילמו כבר כספים רבים על ההליכים המשפטיים, נאלצו להגיש תשובה לערעור.

24. בפסק הדין מיום 10.6.18, הוחלט פה אחד על דחיית הערעור.

25. לטענת התובעים, בעקבות הצוואה הפסולה שאישר הנתבע, התובעים נגררו להליכים משפטיים שנמשכו למעלה מ- 5 שנים בבתי משפט שונים, וכי לשם הייצוג בהליכים אלו, הם שכרו את עו"ד בעז קראוס.

26. ע"פ הסכם שכר הטרחה, זכאי עו"ד קראוס לשכ"ט גלובאלי בשיעור של שבעה עשר אחוזים בתוספת מע"מ מכל סכום וזכות אשר יהיו התובעים זכאים לקבל מעיזבון המנוחה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

27. התובעים היו זכאים לקבל לפי פסק הדין של בית המשפט לענייני משפחה את הזכויות בדירה, וסכום נוסף שנשאר בעיזבון המנוחה בסך של \$ 75,000, אשר בעת מתן פסק הדין בבית המשפט לענייני משפחה עמד על סך של 282,450 ₪.

28. התובעים טענו כי ביום 12.3.19 נחתם הסכם מכר בינם ובין זוג קונים, שבמסגרתו הוסכם כי תמורת הדירה ישלמו הקונים לתובעים סכום בסך של 1,420,000 ₪. הסכום ממנו היה אמור עו"ד קראוס לגזור שכ"ט היה צריך להיות 1,420,000 ₪ ועוד 282,450 ₪, ובסה"כ 1,702,450 ₪, ובשל הוצאות שהיו להם, בגין שיפוץ הדירה, דמי תיווך ושכ"ט עו"ד במכירת הדירה, הופחת הסכום לסך של 1,654,935 ₪. מכיוון שעל פי ההסכם זכאי עו"ד קראוס ל-17% בתוספת מע"מ מסך הכספים שהתקבלו מעיזבון המנוחה, הם שילמו לעו"ד קראוס סך של 329,166 ₪.

29. לטענת התובעים עקב ההליכים המשפטיים הייתה הדירה סגורה החל מיום 1.5.13 ולא היה ניתן להשכירה. רק ביום 20.6.16 ניתנה להם רשות להשכיר את הדירה. הם הצליחו בסופו של דבר להשכיר את הדירה בסכום מופחת בסך של 3,800 ₪ לחודש. לפיכך, הסך אותו הפסידו מאי השכרת הדירה בתקופה בה הייתה סגורה ואינה ראויה למגורי אדם הינו בסך של 148,200 ₪ (3,800 ₪ * 39).

30. עוד טענו, כי נגרמה להם עגמת נפש. הם העריכו את הנזק הלא ממוני שנגרם לכל אחד מהם בסך 50,000 ₪, וביחד 100,000 ₪.

31. התובעים טענו כי הנתבע הפר את חובת הנאמנות הקבועה בחוק הנוטריונים, והפר חובות חקוקות.

טענות הנתבע

32. הנתבע טען בכתב ההגנה כי האחות והתובעים ניהלו הליך משפטי שעניינו חלוקת הרכוש מושא צוואת האם. הנתבע טען כי הוא לא היה צד להליך זה ולא ייצג בהליך זה מי מהצדדים. עם גיבוש הסדר פשרה מושא תביעת ירושת האם – הוא מונה למנהל הקרן ע"ש האחות.

33. לטענת הנתבע, בסמוך ליום 1.3.13 פנתה אליו האחות באמצעות מקורביה בבקשה לעריכת צוואה נוטריונית עבורה. האחות הדגישה את רצונה שהתובעים לא יהיו זכאים לקבל איזה מרכושה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

34. לטענת הנתבע, האחות היא שבחרה את העמותה כגוף לו תוריש רכושה, כאשר לנתבע לא היה כל קשר עם העמותה.

35. לטענת הנתבע, הוא אינו מייצג בהווה או ייצג בעבר את העמותה, למעט בהגשת בקשה לצו קיום צוואה. הנתבע לא ייצג את העמותה בהליך ההתנגדות שהגישו התובעים.

36. עוד טען, כי תקפות הצוואה שערך לא נבדקה על ידי בתי המשפט, שעסקו בבדיקות אחרות ובעיקר האם לאחות הייתה כל זכות משפטית להוריש את הדירה לנוכח הוראות שניתנו במסגרת הסדר הפשרה שקיבל תוקף של פסק דין מכוחו ירשה את הדירה. במסגרת פסק הדין נקבע כי העמותה רשאית לקבל את הכספים, אך אינה רשאית לקבל לידיה את הדירה-משום שהמנוחה לא הייתה רשאית לצוות הדירה לאחרים.

37. הנתבע טען שהתביעה הוגשה בשיהוי ניכר. עוד טען שבית המשפט שדן בהתנגדות התובעים לעמותה לא מצא לנכון לפסוק לה ההוצאות מושא תביעה זו- ואין מקום כעת להטיל הוצאות אלו עליו וזאת בניגוד לשיקול דעתו של בית המשפט שדן במחלוקת שבין הצדדים.

38. לטענת הנתבע, התביעה הוגשה בהעדר עילה ובהעדר יריבות ואין קשר סיבתי בין מעשים ו/או מחדלים המיוחסים לו ובין התרחשות הנזק שנטען כי נגרם. עוד טען שכל פעולותיו נעשו בתחום ההרשאה החוקית שניתנה לו על ידי האחות.

טענות התובעים בכתב התשובה

39. התובעים טענו בכתב התשובה ביחס לטענת הנתבע כי לא היה מודע לפרטי הסכם הפשרה, כי מדובר בטענה בלתי סבירה בעליל אשר אינה מתקבלת על הדעת. התובעים טענו שהנתבע מונה למנהל הקרן של האחות וזאת על פי הסכם הפשרה ואף טיפל בהעברת חלקו בדירת האם של עודד לאחות על פי הסכם שהיה כפוף להסכם הפשרה שאף צורף אליו, ולכן לא מתקבל על הדעת שלא היה מודע לפרטי אותו הסכם.

40. עוד טענו שאין בעובדה שלא נפסקו מלוא ההוצאות המשפטיות לטובתם בהליך הקודם כדי לשלול מהם תביעת אותן הוצאות מהנתבע, היות שכלפי הנתבע קיימות לתובעים עילות תביעה שאינן קיימות להם נגד העמותה.

41. לפיכך, טענו, לא קיימת כל מניעה לתבוע את הוצאות המשפט הנ"ל מהנתבע, שעה שהוצאות אלו נגרמו כתוצאה ישירה מכך שהנתבע אישר עשיית צוואה בניגוד להסכם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

פשרה שניתן לו תוקף של פסק דין בבית משפט בניגוד לתקנות הנוטריונים, ובכך סיבך אותם בהוצאות ועלויות.

42. עוד טענו, שאם אכן הייתה האחות צלולה בעת עריכת הצוואה, לא ברור מדוע אף לא רופא אחד היה מוכן לתת אישור על כך בכתב. הם טענו שהנתבע עצמו מאשר כי האחות הייתה בטיפול פסיכיאטר על ידי ד"ר סולומיש.

האם הנתבע חב באחריות לנזקי התובעים הנטענים עקב אישור הצוואה ללא אישור רופא ?

43. הנתבע אישר צוואת האחות בעת היותה במוסד רפואי, ללא קבלת אישור רופא, על אף חובתו כנוטריון להצטייד באישור רפואי בנסיבות אלה.

44. התובעים טענו מסעיף 20 לסיכומיהם כי הנתבע חב כלפיהם בגין הפרת חובה חקוקה והיא חובתו על פי סעיף 4 (ה) לתקנות הנוטריונים תשל"ז - 1977:

"(ה) לא יתן נוטריון אישור על עשיית פעולה בפניו אם המבקש לבצע את הפעולה מאושפז בבית חולים או מרותק למיטתו, כל עוד לא הוצגה בפניו תעודה רפואית לפי טופס שבתוספת הראשונה שהוצאה ביום עשיית הפעולה; התעודה הרפואית תצורף לעותק האישור שיישמר בידי הנוטריון."

45. להלן הוראת סעיף 62 לפקודת הנזיקין (נח) לעניין הפרת חובה חקוקה:

"63. (א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוג או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."

46. הנתבע הפר החובה על פי תקנה 4 (ה) שכן לא הוצגה בפניו תעודה רפואית כנדרש. אולם, כפי שיפורט בהמשך, העדר תעודה רפואית אינו שולל תקפות הצוואה, אלא מכביד על מי שמבקש לקיים הצוואה, ככל שמוגשת התנגדות.

47. לכן, בניגוד לעמדת התובעים לפיה די בכך שהוכיחו כי הנתבע הפר חובתו, לצורך חיובו באחריות נזיקית, ראו גם בסעיף 10 לסיכומי התשובה, ביהמ"ש קובע כי הן עוולת הפרת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

חובה חקוקה והן עוולת הרשלנות, מחייבות על פי הוראת המחוקק, לבחון אם התקיים יסוד נדרש לקיום העוולות, והוא גרם הנזק הנטען.

48. מהראיות שהובאו לפני ביהמ"ש עולה שהצוואה לא נפסלה עקב העדר אישור רפואי, אלא להפך, אושרה, על אף הפגם. ביהמ"ש לענייני משפחה ביטל, כאשר דן בהתנגדות התובעים, הוראה מסוימת והיא ההוראה בה ציוותה האחות להקנות הדירה לעמותה. לא זו אף זו, הוא קבע שהאחות הייתה רשאית לצוות כספים על פי הצוואה.

49. להלן סעיף 9.1 לפסק הדין של ביהמ"ש לענייני משפחה בת"ק 18004-09-13 **תנו לחיות לחיות נ' האפוטרופוס הכללי והליכים נוספים ששמיעתם אוחדה מיום 31.3.16**, המדבר בעד עצמו:

"9.1 לאור כל האמור לעיל, עולה שלאור הסכם הפשרה שקיבל תוקף של פסק דין המנוחה (האחות - ע.ה.) לא הייתה רשאית לצוות את רכושה לתובעת (העמותה - ע.ה.) כאמור בצוואתה מיום 1.3.13, למעט את הסך, השווה בשקלים ל-\$20,000 אשר על פי הסכם הפשרה זכאית היתה המנוחה לקבלו מיד עם פתיחת הקרן ולעשות בו כרצונה, כשכספים אלה אינם נכללים בכספי הקרן ואין כל הגבלה לגביהם של "יורש אחר יורש".

50. מכאן ברור שההוראה בצוואה בדבר הקניית הדירה לעמותה לא נפסלה בגלל שהנתבע לא הצטייד באישור רפואי, אלא מכיוון שההוראה עמדה בסתירה להסכם בין התובעים ובין האחות שקיבל תוקף של פסק דין לפיו אסור לה להקנות הדירה לאחר, וככל שלא יתקיימו תנאים, שאכן לא התקיימו עד מועד פטירתה, דין הדירה להיות מוקנית לתובעים.

51. התובעים ניסו תחילה להביא לפסילת הצוואה בתובענה זו, בטענה שהסוגיה לא נדונה בעבר. אולם, זנחו טענה זו בסעיף 37 לסיכומיהם ובסיכומי התשובה. די היה בכך כדי לסיים הדיון בטענת התובעים בעניין זה כבר כעת. אולם, למעלה מן הדרוש ביהמ"ש מוסיף וקובע כלהלן:

52. התובעים טענו בסעיף 37 לסיכומיהם כי הסעד שמבקשים אינו פסילת הצוואה, אלא קביעה שהנתבע התרשל או הפר חובה חקוקה בכך שלא קיבל אישור רפואי. בסיכומי התשובה טענו בסעיף 3 ש"הסוגיה העומדת להכרעה היא האם נוטריון העובר ביוזעין על החוק, פועל במודע בניגוד לחוק ולתקנות הנוטריונים, אחראי לנזק שנגרם לצד שלישי כתוצאה מהפרת חובה חקוקה?".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

53. כאמור לעיל, ביהמ"ש משיב לשאלה זו כלהלן: גם אם נוטריון הפר הוראה חוקית, יש לבדוק האם יש קשר סיבתי בין הפרת החובה המקצועית ובין הנזק.

54. לענייננו, אין בכך שהנתבע הפר חובתו המקצועית לעניין העמדת אישור רפואי, כדי להועיל לתובעים, לנוכח אישור הצוואה, על אף הפגם שנפל באופן אישורה. זאת לנוכח הוראת סעיף 25 (א) לחוק הירושה תשכ"ה – 1965:

25. (א) התקיימו מרכיבי היסוד בצוואה, ולא היה לבית המשפט ספק כי היא משקפת את רצונו החופשי והאמיתי של המצווה, רשאי הוא, בהחלטה מנומקת, לקיימה אם אף נפל פגם בפרט מן הפרטים או בהליך מן ההליכים המפורטים בסעיפים 19, 20, 22 או 23 או בכשרות העדים, או בהעדר פרט מן הפרטים או הליך מן ההליכים כאמור.

55. מכאן שהתוצאה של הפגם שנפל בצוואת האחות אינה בטלות, אלא, כפי שנקבע בפסיקה אליה הפנה הנתבע, שינוי נטל הבאת הראיות והשכנוע. ראו לעניין זה פסק הדין בע"א 02/1395 נסקה לוי נ' האפוטרופוס הכללי כמנהל נכסי המנוחה וידה בן עזרא ז"ל בסעיף 19 לפסק הדין.

"עם זאת באשר לתוקפה של צוואה שאושרה על-ידי נוטריון בלי שהוצגה לפניו תעודה רפואית כנדרש בתקנה 4(ה), נפסק שאי-הצגתה של תעודה כנ"ל אינה מביאה כשלעצמה לבטלות הצוואה, אלא אך מטילה על הצד המבקש להסתמך על הצוואה חובה להוכיח את גמירת-דעתו של המנוח בעת שחתם עליה (פרשת זלוף [8], שם וכן ע"א 4885/00 כהן נ' גזולי [9], בעמ' 947)."

56. לכן, גם אם ביהמ"ש היה מקבל הטענה כי ביהמ"ש לענייני משפחה לא אישר הצוואה כי לא דן בתוקפה, על התובעים היה להביא לפסילת הצוואה בביהמ"ש לענייני משפחה שלו הסמכות העניינית לדון בטענה זו. רק אם ביהמ"ש לענייני משפחה היה פוסל הצוואה עקב הפגם שנפל בה משום העדר אישור רפואי, היה בידי בימ"ש זה לקבוע כי קשר סיבתי בין מחדל הנתבע ובין הנזקים הנטענים.

57. התובעים טענו שפרט לדירה, יתר הרכוש שהוקנה ע"י הצוואה של האחות, היה מועט ולכן לא היה כדאי להם לעמוד על פסילת הצוואה בביהמ"ש לענייני משפחה, או להגיש ערעור על אישור הצוואה. ביהמ"ש לא מקבל הטענה לפיה בימ"ש זה אמור להיות ערכאת ערעור של ביהמ"ש לענייני משפחה בכלל ולבטח לא עקב התירוץ שהובא לפניו, בפרט.

58. הנתבע טען מנגד שביהמ"ש לענייני משפחה דחה הבקשה לפסול הצוואה וכי קיים מעשה בי דין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

59. לאחר הגשת ראיות הנתבע, התובעים הגישו בקשה למחיקת חלקים מתצהירו ובין היתר כתבו בסעיף 4 לבקשה כלהלן:

"הטענות (המוכחשות) בסעיפים הנ"ל, היינו שביהמ"ש לא מצא לנכון לפסול את הצוואה ועל כן בית משפט נכבד זה מנוע מלדון מחדש בטענות התובעים לבטלות הצוואה שנדחו לכאורה ע"י ביהמ"ש, כלל לא מופיעות בכתב ההגנה של הנתבע ולפיכך הן מהוות שינוי/הרחבת חזית אסורה אשר דינן להמחק".

60. מכאן שהתובעים, על אף הכחשותיהם בסיכומיהם, ניסו תחילה לשכנע את ביהמ"ש כי הוא אינו מנוע מלדון מחדש בטענות התובעים לבטלות הצוואה.

61. ביהמ"ש קיים ביום 1.7.20 דיון בבקשה. הנתבע טען בדיון כי התובעים מעולם לא טענו בעבר שההוראה בפסק הדין של ביהמ"ש לענייני משפחה שנתנה תוקף לחלק הצוואה שנוגע להקניית כספים, היא הוראת סעיף 9.1 לפסק הדין, בוטלה. בדיון התברר שלתובעים מסמכים עליהם התבססו, שלא צורפו לכתב התביעה, ולכן ביהמ"ש התיר להם לבקש לתקן כתב התביעה.

62. ביום 6.8.20 ביהמ"ש נדרש לבקשת התובע לתקן כתב התביעה. זאת, כדי להביא לפני ביהמ"ש החלטה של ביהמ"ש לענייני משפחה אותה נתן מספר שנים לאחר מתן פסק הדין, בו, כאמור לעיל, אישר הצוואה, למעט לעניין הקניית הדירה לעמותה. בימ"ש זה קבע כלהלן:

"לפני בימ"ש בקשת התובעים לתקן כתב התביעה, התשובה לבקשה, והתגובה לתשובה.

לאחר הגשת הראיות, התובעים ביקשו למחוק מתצהיר הנתבע סעיפים שלטענתם הוא התיימר בהם להעלות טענה לחוסר סמכות עניינית של בימ"ש.

הנתבע טען בתצהירו כי בימ"ש לענייני משפחה נתן תוקף של פסק דין לצוואה בה הנתבע אישר חתימת המצווה ולכן אין מקום לטעון כלפיו בעניין זה לרשלנות עקב מעשה בי דין.

במסגרת הדיון שהתקיים ביום 1.7.20 בבקשה למחיקת סעיפים מתצהיר הנתבע, התובעים טענו שבימ"ש לענייני משפחה ביטל לאחר מתן פסק הדין את הקביעה בה אישר הצוואה וכי יש ברשותם מסמכים המוכיחים זאת. בימ"ש קבע שמסמכים אלה, היה על התובעים לצרף לכתב התביעה ולכן עליהם להגיש בקשה לתיקון כתב התביעה ככל שעומדים על הטענה שעומדת בלב המחלוקת בין הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

התובעים הגישו ביום 10.7.20 בקשה לתיקון כתב התביעה אליה צורפה טיוטא של כתב התביעה המתוקן הכוללת נספח 25 שהוא החלטה של בימ"ש לענייני משפחה מיום 30.11.19, החלטה מאוחרת בזמן למועד מתן פסק דין שאותו בימ"ש נתן ביום 31.3.16. ההחלטה מכריעה בבקשה לחתימה על פסיקתא.

באותה החלטה, בימ"ש לענייני משפחה משנה בהחלטה פסק דינו לעניין הקביעה בפסק הדין בסעיף 9.1 לפסק הדין בו נתן תוקף של פסק דין לחלק מחיובי הצוואה, על ידי כך שבהחלטה המאוחרת בזמן למועד מתן פסק הדין, בימ"ש לענייני משפחה מבטל בהחלטה הקביעה בפסק הדין והחיוב הנובע ממנה בנימוק "שלא ניתן צו לקיום הצוואה".

המשיב לא נתן בתשובתו לבקשה מענה בעניין זה והמבקשים עמדו על כך שלא נתן מענה בעניין זה בתגובתם לתשובה.

בשלב זה בימ"ש לא קובע מסמרות לגבי המשמעות של ההחלטה מיום 30.11.19 של בימ"ש לענייני משפחה, האם היה בכוחה לשנות בדיעבד פסק דין, אם לאו. גם לא ידוע אם ההחלטה חלוטה, או שמא תלוי ועומד הליך ערעורי בעניין אותה החלטה.

אולם, ברור שזו החלטה שיש ליתן עליה הדעת כאשר מחלוקת מרכזית בתביעה כאן היא האם הצוואה, כולה, או חלקה, אושרה וקיבלה תוקף של פסק דין.

בשים לב שבימ"ש לענייני משפחה נתן ההחלטה כחצי שנה לאחר שהוגשה התביעה כאן, כאשר התובעים הם בעלי דין בהליך בו בימ"ש לענייני משפחה נתן ההחלטה, היה עליהם ליזום תיקון כתב התביעה מיד לאחר שההחלטה הומצאה לידיהם.

בנסיבות אלה מאשר תיקון כתב התביעה תוך חיוב התובעים בתשלום שכ"ט ב"כ הנתבע בסך של 3,500 ₪. "

63. התובעים הגישו כתב תביעה מתוקן בו טענו בסעיף 62 כי עולה מהחלטה מאוחרת של ביהמ"ש לענייני משפחה, מספר שנים לאחר שנתן פסק הדין, ש"הצוואה מעולם לא אושרה".

64. ביהמ"ש קובע כי אין באותה החלטה את מה שהתובעים מבקשים, בסעיפים 46 ו-47 לסיכומיהם, למצוא בה. ביהמ"ש דוחה טענת התובעים לפיה ביהמ"ש לענייני משפחה קבע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

כביכול מספר שנים לאחר שנתן פסק הדין כי לא עסק בתקפות הצוואה והכשירות ועל כן

"הצוואה מעולם לא אושרה בפסק דין כלשהו ולא ניתן צו לקיומה".

65. להלן החלק הנוגע לעניין בהחלטה (נספח 25 לתצהיר התובעים) מיום 30.11.19 :

"לאחר עיון בבקשה ובתגובות שהוגשו ובהתחשב בכך שהנתבעים (התובעים כאן – ע.ה.) לא קיבלו לידיהם את החלטות ביהמ"ש מיום ובהתחשב בכך שחתימת הפסיקתה התבקשה על בסיס פסק הדין שניתן ביום 31.3.16 הקובע שהמנוחה (האחות - ע.ה.) לא הייתה רשאית לצוות את רכושה לתובעת (העמותה – ע.ה.) כאמור בצוואה מיום 1.3.13, למעט את הסך השווה בשקלים ל – \$20,000 ובשים לב לכך שלא ניתן צו לקיום הצוואה מיום 1.3.13, אין מקום ליתן פסיקתא הקובעת את זכאות התובעת לסך של \$20,000 ולכן אני מורה על ביטול הפסיקתה מיום 27.1.19".

66. אין מקום לראות באותה החלטה, שינוי סעיף 9.1 לפסק הדין של אותו בימ"ש, שכן בימ"ש

אינו מוסמך לשנות פסק דין, למעט על פי הוראה מפורשת של ערכאת הערעור הנכבדה. מכיוון שאין לייחס לביהמ"ש לענייני משפחה, חריגה מסמכות, בימ"ש זה מפרש אותה החלטה כמתייחסת לפן דיוני בלבד הנוגע לאותה בקשה לחתימה על פסיקתא שהובאה לפני ביהמ"ש לענייני משפחה, עת נתן אותה החלטה, ותו לא.

67. לכן, ככל שביקשו התובעים לבטל את אישור הצוואה על פי סעיף 9.1 לפסק הדין של

ביהמ"ש לענייני משפחה, היה עליהם לעמוד על ביטול קביעת ביהמ"ש לענייני משפחה בהליך הערעור שנקטו. משלא עשו כן, אין לראות באותה החלטה מאוחרת בזמן של ביהמ"ש לענייני משפחה, כמסלול עוקף ערעור כביכול.

68. לכן, מרגע שביהמ"ש לענייני משפחה אישר הצוואה, על אף העדר אישור רפואי, על פי

סמכותו בחוק ובפסיקה, כמפורט לעיל, למעט הקניית הדירה, ומרגע שהקניית הדירה לעמותה נפסלה עקב פסק דין קודם, ולא עקב העדר אישור רפואי, ביהמ"ש דוחה הטענה לקיום קשר סיבתי בין העדר אישור רפואי ובין נזקים שנגרמו לתובעים.

69. לחלופין, גם אם ביהמ"ש, לצורך הדיון בלבד, יקבע כי לא היה דיון בתוקף הצוואה, וכי

בסמכותו העניינית לקבוע כי דין הצוואה בטלות, והוא לא קובע כך, התובעים לא הוכיחו כי יש לקבוע שהעדר אישור רפואי מביא לבטלות הצוואה. לכן, לא הוכח שקשר סיבתי בין העדר אישור רפואי לנזקיהם הנתענים.

הטענה שהנתבע ידע שאסור לאחות להקנות הדירה לעמותה

70. מסעיף 31 לסיכומיהם, התובעים טענו שאין לקבל טענתו "המיתממת" של הנתבע לפיה

קיבל רק דף אחד מתוך ההסכם בו מונה כמנהל הקרן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

71. כאמור לעיל, התובעים טענו בכתב התביעה כי הנתבע ידע על הסכם הפשרה שקיבל תוקף של פסק דין לפיו אסור היה לאחות להקנות הדירה לאחר. הם נימקו טענה זו בכך שהנתבע הוא עורך הדין שמונה לנהל הכספים שקיבלה האחות על פי הסכם הפשרה בין האחים ואף טיפל בהעברת חלקו בדירה של אבי התובעים לאחות.

72. במהלך שמיעת הראיות, התברר שהנתבע קיבל מכתב מעו"ד שיבר, הוא נספח 1 לראיותיו, מיום 14.12.06, בו כתב עו"ד שיבר לנתבע כלהלן:

"1. ביום 13.2.06 אושר על ידי ביהמ"ש הנכבד הסכם פשרה בין הגב' תמר קפליוק (האחות-ע.ה.) לבין אחיה. על פי סעיף 3. ד. 1 להסכם זה הועלה שמך כמי שמיועד לנהל את הקרן.

רצ"ב העמוד בעניין זה מההסכם".

73. מעיון בעמוד שצורף עולה כי אינו נוגע לאיסור על הקניית הדירה לאחר.

74. התובעים ציטטו מסעיף 31 לסיכומיהם בהרחבה את חקירת הנתבע בעניין זה וטענו כי אינו דובר אמת כאשר טוען שקיבל רק עמוד אחד וכי לא קיבל את מלוא ההסכם, במכתב נוסף שקיבל מעו"ד שיבר.

75. התובעים טענו בסעיף 32 לסיכומיהם כי אין לקבל גרסת הנתבע כי לא קיבל ההסכם, וכי היה עליו להעיד את עו"ד שיבר. בסעיף 9 לסיכומי התשובה טענו שיש להחיל על הנתבע דין הודאה והדחה כנימוק לכך שעל הנתבע היה להעיד את עו"ד שיבר.

76. ביהמ"ש קובע כי על התובעים היה להעיד את עו"ד שיבר. נוסח המכתב ששלח עו"ד שיבר לנתבע תומך בברור בגרסת הנתבע כי נשלח אליו רק עמוד אחד מההסכם. לכן, על התובעים היה להעיד את עו"ד שיבר, הן כתובעים שעליהם נטל הבאת הראיות והשכנוע והן עקב נוסח המכתב של עו"ד שיבר שתומך בעמדת הנתבע. לעניין המשמעות של הימנעות מהגשת ראיה חיונית ראה ע"א 4697/05 גבאו אסטבלישמנט נ' דוד דודאי [פורסם בנבו] (27.8.12).

77. התובעים טענו שאם ביהמ"ש ייתן אמון בגרסת הנתבע כי לא קיבל מלוא ההסכם, אזי יש לקבוע כי התרשל בכך שלא ביקש לקבל את מלוא ההסכם.

78. כאן המקום לציין שנקודת הפתיחה של התובעים בכתב התביעה הייתה האשמת הנתבע בקבוצה עם העמותה אליה הוא מקורב ומתפרנס ממנה, כדי לפגוע בהם וזאת לנוכח הקשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

המיוחד עם העמותה. התובעים האשימו הנתבע שקידם עניינה של העמותה לנוכח הקשר המיוחד עמה, ע"י הפעלת מכבש לחצים על האחות כדי שתקנה הדירה לעמותה. כך למשל ראו סעיף 15 לכתב התביעה, בו התובעים מאשימים את הנתבע בהטעה במזיד של רשם הירושות. גם בסיכומיהם, התובעים האשימו את הנתבע בסעיף 27, במרמה ובסיכומי התשובה בשלל טענות מרומזות ומפורשות הנעות בין זיוף ובין טענה שהאחות לא חתמה לפניו.

79. דבר מכל אלה לא הוכח. התברר שהתובעים מהרו להכפיש הנתבע על לא עוול בכפו וכי לא היה לו קשר לעמותה בטרם ביקשה ממנו האחות להקנות רכושה לעמותה. בהעדר ראיות לקשר כלשהו בין הנתבע לעמותה עובר לאישור הצוואה ועל מסע לחצים כביכול שהפעיל הנתבע על האחות כדי שתקנה רכושה לעמותה, ביהמ"ש דוחה טענות אלה. מכאן שהקשר היחידי של הנתבע לעמותה שהוכח, הינו ניסוח הצוואה לבקשת האחות כך שרכושה יוקנה לעמותה, הסכמתו לכהן כמנהל עיזבון והגשת הבקשה לקיום הצוואה.

80. לא רק שהטענות לא הוכחו, כאמור לעיל, הערכאה שאמורה הייתה מלכתחילה לדון בטענות אלה הינה ביהמ"ש לענייני משפחה. אולם, כאמור לעיל, התובעים וויתרו על ליבון טענות אלה לפני ביהמ"ש לענייני משפחה.

81. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה לגבי חוסר תום לב של הנתבע, ונותרה הטענה לרשלנות הנתבע. אילו טענה זו הייתה עולה ע"י העמותה במסגרת הודעה לנתבע, עקב תביעה נגדה לפיצוי, ניחא. אולם, התובעים מצאו לנכון הליך יוצא דופן בו התעלמו מהעובדה שאם נגרם להם נזק, אזי, לכל הפחות, גרמה אותו גם העמותה שהגישה הבקשה לקיום הצוואה כמוטבת על פי הצוואה.

82. לא הובא הסבר להתנהלות זו.

83. לכן, על ביהמ"ש להחליט האם בנסיבות יוצאות דופן אלה בהן התובעים אינם תובעים את בעל הדין שהגיש את הבקשה לקיום הצוואה, אלא דווקא את בא כוחו, או מנסח הצוואה לבקשת האחות, יש מקום להחמיר עם הנתבע ולקבוע כי התרשל כאשר לא ביקש לעיין במלוא הוראות הסכם הפשרה ולגלות הוראה שכלל לא נגעה לתפקידו כמנהל הקרן.

84. אם הייתה הוראה שנגעה לתפקיד הנתבע כמנהל הקרן, שלא הופיעה בעמוד שקיבל מעו"ד שיבר, ועקב אי ידיעת הוראה זו, הנתבע גרם נזק לתובעים, ניחא. אולם, אין טענה שהנתבע גרם לתובעים נזק לעניין ניהול הכספים בקרן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

85. ביהמ"ש התייחס לטענה כלפי עו"ד של בעל דין אחר בסעיף 159 בפסק דין בת"א 17029-09-17 כתר ואח' נ' רשת קפה קפה ישראל בע"מ ואח' (פורסם בנבו).
 "159. בנסיבות העניין, בימ"ש לא מצא שיש לייחס לעו"ד עובדיה חבות אישית, בשים לב שכאשר מטילים חבות אישית על עו"ד שפעל במסגרת מילוי תפקידו למען לקוחות, היא הרשת, יש להטיל אחריות אישית כמדיניות משפטית בנסיבות בהן הייתה מעורבות בולטת ובוטה של עו"ד שחצתה קווים אדומים לצורך קידום עניינו של הלקוח על חשבון עניינו של צד ג."

וראו בסעיפים 160 ו-161 :

" גם אם טעה בייעוץ שנתן לרשת לעניין ניסוח הסדר החוב, כמדיניות משפטית שאמורה להגן כבשגרה על עורכי דין כאשר הם פועלים למען הלקוח, בנסיבות העניין, בימ"ש קובע כי לא נחצו קווים אדומים המצדיקים עילת תביעה אישית נגדו על ידי צד שלישי."

מכיוון שביהמ"ש הגיע למסקנה כי לא נפל רבב בתום ליבו של הנתבע, ולא היה בסיס להשחרת שמו לגבי הפעלת לחץ פסול מתוך מניע אישי על האחות, כל שנותר הינה לכאורה טעות בשיקול הדעת, כאשר הנתבע לא מצא לעיין במלוא הסכם הפשרה, כאשר מונה כמנהל הקרן. זאת, כאשר אין טענה כי נפל פגם בניהול הקרן, אלא בעניין אחר.

161. עו"ד עובדיה העיד בעמוד 48 בשורה 25 כי התביעה נגדו הוגשה בגלל ענין אישי בעניין תיק אחר. בין אם טענה זו נכונה ובין אם לאו, על בתי המשפט להגן על עורכי הדין ולמנוע הטלת מורא עליהם כאשר הם מייצגים לקוח, אלא אם כן ישנה סיבה טובה להגשת תביעה נגדם. כאמור לעיל, סיבה טובה, לא נמצאה."

התובעים הסתירו בכתב התביעה עובדה מהותית

86. כאן המקום לציין, שלתובעים היה קל לכאורה למנוע מלכתחילה את הקניית הדירה בצוואה, אילו הייתה רשומה הערת אזהרה בלשכת רישום המקרקעין, כמצופה בעניין נכס מקרקעין. מעיון בכתב התביעה ובסיכומי התובעים מסעיף 39, עולה כי הצניעו סוגית רישום הערת אזהרה על פי ההסכם ומחיקתה, בסעיף 7 לכתב התביעה, שלא לומר, חטאו באי גילוי פרט מהותי בכתב התביעה. הנתבע הביא הסוגיה לידיעת ביהמ"ש בכתב ההגנה.

87. מכיוון שהתובעים הפנו את ביהמ"ש לפסק הדין בע"א 765/18 חיון נ' חיון (פורסם בנבו) לעניין שקרים שייחסו לנתבע, מן הראוי היה שייטלו קורה מבין עיניהם לגבי הקביעות באותו פסק דין לעניין שימוש לרעה בהליכי משפט והסתרת עובדות מהותיות כלהלן :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

35. הכלל השלישי והאחרון הוא איסור על שימוש לרעה בהליכי משפט. מקורו של איסור זה הוא סעיף 61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: חוק החוזים), אשר מחיל את חובת תום-הלב והחובה לנהוג ב"דרך מקובלת" על כל פעולה משפטית, לרבות פנייה לערכאות וניהול התדיינות בבית משפט, בבוררות או בפורום אחר (ראו ע"א 3496/15 הורמוז בבלפור נ' גבעת מרום בע"מ [פורסם בנבו] (פסקה 9 לפסק דינה של השופטת א' חיות (כתוארה אז)), והאסמכתאות הנזכרות שם) (17.1.2017)). כלל זה אוסר על בעל דין לפתוח בהליך משפטי בהתבסס על טענה שקרית והסתרה מכוונת של עובדות מטריאליות, כאלה או אחרות. כמו כן אוסר הוא על בעל דין לנסות ולעוות את הדין על ידי מתן עדות שקרית ביוזעין. איסורים כאמור יש לאכוף בנחישות, ביד קשה, ובאופן שירתיע בעלי דין מפני מתן עדות שקר ומעשים פסולים אחרים אשר מהווים שימוש לרעה בהליכי משפט.

88. הנתבע צרף לתצהירו את נספח 2, הוא צילום החלטה בה הורתה כבוד סגנית הנשיאה השופטת סיוון (כתוארה דאז) ביום 20.11.11 למחוק הערת האזהרה שנרשמה על פי הסכם הפשרה.

89. אילו הייתה רשומה הערת אזהרה בעת אישור הצוואה, ביהמ"ש היה קובע שמחדל הנתבע לעיין בנסח, עובר לאישור הצוואה, עלה כדי רשלנות, לא רק ביחס לעמותה ועזבון האחות, אלא גם כלפי התובעים. אולם, הערת אזהרה נמחקה כשנתיים קודם לכן.

90. התובעים התייחסו לראשונה לתהייה בדבר העדר הערת אזהרה מסעיף 6 לכתב התשובה לכתב ההגנה, לרבות בכתב התשובה המתוקן. בניסוח מעורפל למדי הם אישרו שהייתה הערת אזהרה שנמחקה בהוראת ביהמ"ש לבקשת אחותם. התובעים לא הסבירו מדוע נמחקה הערת האזהרה, מה הייתה עמדתם כמוטבי ההערה ומדוע לא הגישו ערעור על החלטה זו.

91. כאן המקום לציין כי כבוד סגנית הנשיא הפנתה בין היתר לסעיף ג(3) להסכם הפשרה כמצדיק לכאורה ההחלטה למחוק ההערה על מנת לאפשר לאחות למכור הדירה וליהנות מהתמורה "כראות עיניה". מכאן, שאם ההסכם נוסח מלכתחילה כמצדיק מחיקת ההערה, מדוע התובעים מלינים על הנתבע, ולא על עצמם, כמי שניסחו, בעצמם, או ע"י אחרים, הסכם שמתיר מחיקת הערת האזהרה.

92. מסעיף ג(4) סיפא להסכם הפשרה, אותו התובעים הדגישו בצבע, עולה כי ההערה אמורה הייתה להימחק רק לאחר פטירת האחות, בין אם רשומה על הדירה, או על דירה שנמכרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

מכספי התמורה שהתקבלו ממכירת הדירה. מכיוון שהדירה לא נמכרה, עובר לפטירת האחות, הייתה אמורה להיות רשומה הערה.

93. על התובעים היה להבהיר מדוע הסכימו למחיקת ההערה בשנת 2011, ואם לא הסכימו, מדוע לא ערערו על ההחלטה, ומדוע לא עמדו עד מועד פטירת האחות בשנת 2013 על רישום ההערה מחדש, לאחר שהתברר שהדירה לא נמכרה כנדרש על פי סעיף ג(3), כתנאי למחיקת ההערה.

94. כאן המקום להדגיש כי מהראיות שהובאו לפני ביהמ"ש עולה כי היחסים בין התובעים ובין האחות, לא היו שפירים בלשון המעטה. לכן, מצופה היה כי יעמדו על משמר זכויותיהם בדירה כבר בעת ניסוח הסכם הפשרה ולמצער מרגע שההערה נמחקה. מכאן גם שהטענה כי נדהמו מנישולם מצוואת האחות, אינה תואמת הראיות שהוצגו לגבי טיב היחסים בינם ובין אחותם עובר למועד פטירתה.

95. מכאן שהתובעים הסכימו בהסכם הפשרה למחיקת ההערה לצורך מכירתה ולשימוש בתמורה "כראות עיניה" של האחות, לא ווידאו במשך שנתיים שהדירה נמכרה, ולמצער לא ערערו על ההחלטה למחוק אותה.

96. בנסיבות אלה, ביהמ"ש קובע כי העובדה שהנתבע לא עמד על קבלת מלוא הסכם הפשרה מעו"ד שיבר, אינה עולה כדי רשלנות המצדיקה חיובו בתשלום פיצוי לתובעים. לחלופין, אם עולה כדי רשלנות, אזי מחדל התובעים למנוע בהסכם מחיקת ההערה, בטרם נמכרה הדירה, או לוודא שההערה תירשם מחדש, עקב אי מכירת הדירה, ניתקה את הקשר הסיבתי בין המחדל המיוחס לנתבע ובין הנזק, או עולה כדי רשלנות תורמת שמאיינת חלקו של הנתבע בתוצאה.

הטענה שהנתבע ידע כי הצוואה של האם המנוחה קבעה הוראת יורש אחר יורש

97. בסעיף 32 לסיכומיהם, התובעים הפנו לפרוטוקול חקירת הנתבע בעמוד 86 וטענו כי תשובותיו מוכיחות שידע כי הצוואות עליהן חתמה האם המנוחה, כוללות הוראה בדבר יורש אחר יורש. אולם, מעיון בפרוטוקול עולה שהנתבע טען כי היה עד לחתימת הצוואות, אך לא ערך אותן. לכן, ביהמ"ש דוחה גם טענה זו.

האם חתימת האחות על הצוואה זויפה?

98. הנתבע הקדיש סיכומיו מסעיף 41 להדיפת טענה, שביהמ"ש התקשה לאתר עת עיין בסיכומי התובעים, לפיה הנתבע זייף חתימת האחות על הצוואה. בהעדר הפניה מפורשת,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

רק לאחר קריאה נוספת של סיכומי התובעים, ביהמ"ש שם לב לביטוי "החתימה הנטענת". אולם, מסעיף 6 לסיכומי התשובה של התובעים עולה כי הם אכן הוסיפו לטענותיהם, ללא תיקון כתב התביעה, או כתב התביעה המתוקן, האשמה חמורה מאין כמותה, לפיה האחות לא חתמה על הצוואה. ברי שטענה זו חייבת להיות מעוגנת בכתב התביעה או בכתב התביעה המתוקן ולא היה מקום להעלות אותה לראשונה בסיכומי התובעים.

99. לא זו אף זו, באותם סיכומי תשובה, בסעיף 12, התובעים טענו כי אינם טוענים שהאחות לא חתמה או שהנתבע זייף חתימת האחות. אם כך, לא היה כל מקום להעלות תהיות בלבד, שעה שמדובר בטענות שעל התובעים היה להוכיח. התנהלות זו מצדיקה טרוניית הנתבע לפיה התובעים ניסו ליצור "אווירה" עוינת כלפי הנתבע ע"י השחרת שמו ע"י העלאת ספק שאלות, ספק רמיזות, ספק טענות.

100. אם לא היה די באופן בו התובעים מעלים טענה ומיד לאחר מכן טוענים בפילפולי פילפולים כי אינם טוענים אותה, בסיפא של סיכומי התשובה הם טענו כי האחות לא חתמה על הצוואה לפני הנתבע.

101. התובעים תרצו העובדה שהטענה לא הופיעה בכתבי טענותיהם בכך שגילו טענה זו לראשונה בעת חקירת הנתבע. אין בכך כדי להצדיק העובדה שלא ביקשו לתקן כתב התביעה מיד לאחר שגילו את שלטענתם גילו. ביהמ"ש דוחה הטענה כי הנתבע זייף חתימת האחות, או כי האחות לא חתמה על הצוואה, או כי לא חתמה עליה לפני הנתבע.

סיכום

102. אשר על כן, ביהמ"ש דוחה הטענה שהוכחה אחריות הנתבע לנזקים הנטענים של התובעים בין אם מכוח הפרת חובה חקוקה ובין אם מכח רשלנות ודוחה התביעה.

דיון בהוצאות

103. ביהמ"ש דחה התביעה ולכן עליו לחייב התובעים בתשלום הוצאותיו של הנתבע. ביהמ"ש מביא בחשבון פיצול הדיון כך שפסק דין זה עסק בסוגיית החבות בלבד. כמו כן, מביא בחשבון שכבר חייב התובעים בתשלום הוצאות והאופן בו שני הצדדים חרגו מהוראותיו לעניין האופן בו הגישו סיכומיהם.

104. לחובת התובעים, ביהמ"ש מביא בחשבון שכתב התביעה והסיכומים, כמפורט לעיל, מכילים טענות חמורות, בעלות גוון פלילי כלפי הנתבע, עו"ד. אולם, ביהמ"ש דחה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

טענות אלה. לעניין זה ראו סיכומי הנתבע שם הפנה לתשובות התובעים לשאלה מה היה היסוד העובדתי לטענות לגבי הקשר בין הנתבע ובין העמותה. לכן, הטענה בסעיף 36 לסיכומי התובעים לפיהן עדויותיהם היו אמינות, אינה מדויקת, בלשון המעטה.

105. ביהמ"ש מביא בחשבון גם את הימנעותם התמוהה של התובעים מלתבוע את הלקוחות, אותם שירת הנתבע, עזבון האחות, או העמותה.

106. ביהמ"ש מביא בחשבון, הניסיון של התובעים, תחילה, להביא להחלטה של בימ"ש זה לפיה הצוואה בטלה, באמצעות הטענה שהסוגיה לא לובנה קודם לכן, ולאחר מכן באמצעות הטענה שביהמ"ש למשפחה כביכול שינה את הכרעתו בסעיף 9.1 של פסק דינו. התנהלות זו של העלאת טענה והיפוכה, חזרה על עצמה בסיכומי התובעים ובסיכומי תשובתם, כאשר טענו שחתימת האחות על הצוואה אינה אפשרית, תוך שהם מבהירים מיד לאחר מכן, באותם סיכומי תשובה, כי אינם טוענים שהאחות לא חתמה על הצוואה, אך ממש בסיפא של סיכומיהם עמדו על הטענה לפיה האחות לא חתמה על הצוואה לפני הנתבע.

107. כמו כן, חלק גדול מסיכומי התובעים (עמודים 1 עד 3) התמקד בטענה שהנתבע שקרן, תוך הצבעה על אי התאמה בין גרסאותיו לעניין אופן הכנת הצוואה, האם בביקור אחד או שניים, או באמצעות שיחה וביקור. בסופו של יום, לא הייתה חשיבות לסוגית אופן הכנת הצוואה לצורך ההכרעה בתובענה זו מהסיבות שפורטו.

108. הנתבע טען ובצדק שלא הובא הסבר מניח הדעת, מדוע התביעה כאן הוגשה כשש שנים לאחר שנודע לתובעים על המעשים החמורים לכאורה שייחסו לו. לכן, המסקנה היא שהתובעים הקשו על הנתבע לזכור העובדות, בחלוף כשש שנים ולשחזר באופן מדויק את תהליך הכנת הצוואה, עקב השיהוי הרב בהגשת התביעה.

109. יחד עם זאת, ולמרות שבימ"ש זה אינו אמור לבוא בנעלי הערכאה המוסמכת לדון בתלונה על הפרת חובה מקצועית של נוטריון, ביהמ"ש מביא בחשבון לחובת הנתבע כי כשל כאשר אישר הצוואה ללא אישור רפואי, ורצוי היה כי יעמוד על קבלת כל הסכם הפשרה, כאשר קיבל חלק ממנו מעו"ד שיבר. לא היה בכך כדי לקבוע בענייננו חבות, אך יש להביא התנהלות זו בחשבון, לעניין חיוב בהוצאות. כמו כן, על אף השיהוי הרב בהגשת התביעה, ככל שהנתבע היה מקפיד על תיעוד בסיסי של הפעולות בעניינו של כל לקוח, היה באפשרותו, על אף השיהוי הרב, להתבסס על התיעוד לצורך הכנת הגנתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52688-05-19 קפליוק ואח' נ' אליה

110. בהעדר תיעוד בסיסי של הפעולות בעניינה של האחות, הנתבע נאלץ להתבסס על יומן כללי באופן שגרם לקשיים בהבאת גרסתו באופן אחיד וברור.

111. לכן, מחייב התובעים לשלם לנתבע שכ"ט בא כוחו בסך של 7,500 ₪ בלבד.

סוף דבר

112. ביהמ"ש דוחה התביעה ומחייב התובעים לשלם לתובע הסך של 7,500 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד פרסום פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, כ"ז אב תשפ"א, 05 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט